

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

13 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofte Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie și Craiu Nicolae,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Boțul Victor XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2019 – 18.01.2021;

Instanța de apel: 18.03.2021 – 05.10.2021;

Instanța de recurs: 20.12.2021-13.09.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 ianuarie 2021, Boțul Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis și privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 ani.

S-a încasat de la inculpat, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3 360 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Boțul Victor urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp și până la 07 septembrie 2018, când, în cadrul percheziției la domiciliul cet. Tamazlîcaru Igor, efectuată în ap. XXXXX din casa nr. XXXXX, au fost depistate și ridicate 64 de comprimate de formă dreptunghiulară cu inscripțiile „PLOMO” și „PLATA”, care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX, reprezintă substanță psihotropă MDMA, în cantitate de 31,072 grame, care au fost înstrăinate de către el către Tamazlîcaru Igor

Pe 24 septembrie 2018, în rezultatul percheziției la domiciliul său de pe adresa

XXXXX, au fost depistate și ridicate 87 comprimate de formă dreptunghiulară cu inscripțiile „PLOMO” și „PLATA” care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din XXXXX, reprezintă substanță psihotropă MDMA în cantitate de 42,171 grame, masă vegetală de culoare verde și o râșniță metalică cu depuneri de masă vegetală de culoare verde care, conform aceluiași raport de expertiză reprezintă substanță stupefiantă „marihuana” în cantitate de 1,883 grame (masă uscată), bong, 2 tuburi din sticlă, pipă și un obiect din sticlă cu depuneri care, conform raportului de expertiză indicat, reprezintă substanță stupefiantă rășină de cannabis în cantitate de 0,158 grame, care erau păstrate și deținute de către el cu scopul comercializării către alte persoane.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de MDMA care depășește 5,0 g constituie proporții deosebit de mari, cantitatea de marijuana (uscată) în limitele de până la 2,0 g, constituie cantități mici, cantitatea de rășină de cannabis în limitele 0,05 g - 10 g, constituie cantități mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217¹alin.(4) Cod penal – „*Circulația ilegală a drogurilor, prin păstrarea ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari*”.

3. Avocatul Trofimov Igor în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, urmărirea penală a fost realizată de persoane neîmputernicite de lege pentru a efectua urmărirea penală. Solicitând anularea tuturor probelor administrate de către ofițerii de urmărire penală a Secției Urmăririi Penale a Inspectoratului de Poliție Rîșcani a Direcției de Poliție Chișinău a Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne (ordonanțele de pornire a urmăririi penale, de recunoaștere în calitate de bănuț, procesele verbale de audiere a martorilor și a bănuțului, ordonanțele de dispunere a expertizelor, precum și actele subsecvente acestora), iar ca efect, încetarea procesului în privința inculpatului Boțul Victor.

Avocatul a enunțat că, au fost încălcate prevederile art.251 Cod de procedură penală, referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei poate fi invocată la orice etapă a procesului și în cazul în care procesul penal a fost pornit de către o persoană ce nu dispune de competență de lege de a porni procesul penal, toate actele ulterioare sunt lovite de nulitate, iar în consecință urmau a nu fi examinate de instanța de fond, și mai mult ca atât urma să înceteze continuarea procesului.

Totodată, audierea martorului Tamazlîcaru Igor contravine prevederilor art.90 alin.(3) pct. 8) Cod de procedură penală, fiind întocmită o solicitare de ne audiere a acestui martor.

Astfel, a fost contestat raportul de expertiză din 24 octombrie 2018, deoarece i-a fost încălcat dreptul de a cunoaște despre numirea expertizei și de a suplini lista

întrebărilor, de a recuza expertul precum și alte drepturi procesuale, care asigură apărarea sa în proces, astfel consideră că în temeiul art.251 și 94 Cod de procedură penală este necesar de a declara nulitatea probei cu expertiza.

În opinia avocatului, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit și informația despre drepturile prevăzute la art.64 al Codului de procedură penală, se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

În această ordine de idei, acțiunile efectuate în privința lui Boțul Victor sunt acțiuni care au fost realizate în privința bănuitului și termenul de aflare în calitate de bănuit urmează a fi calculat începând cu momentul efectuării acestor acțiuni.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit a lui Boțul Victor este emisă ulterior efectuării acțiunilor procesuale în privința sa, fiind omis termenul de 5 zile prevăzut de art.63 al Codului de procedură penală.

La fel, ordonanța de punere sub învinuire a lui Boțul Victor a fost înaintată ilegal, care urma a fi anulată de instanța de fond.

De asemenea, avocatul a menționat că, în speță înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal. Calitatea de bănuit în privința lui Boțul Victor expirase de drept la momentul înaintării învinuirii, organul de urmărire penală admitând o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală. Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de finalizare în privința acesteia a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, la expirarea termenului de 3 luni de menținere în această calitate.

În susținerea poziției sale a invocat avocatul că, Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art.63 Cod de procedură penală. Astfel, principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a urmări de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Prin urmare, a expirării termenelor prescrise de la alin.(2) art.63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuită și urmărită penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa.

În aceeași succesiune de idei, avocatul a relatat că, reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art.22 alin.(2) și art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, precum și celor din art.4 al Protocolului nr.7 la Convenție, urma a fi constatată de către instanța de fond drept o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art.251 alin.(2) Cod de procedură penală. Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și urma să fie luată în considerație de instanța de fond, inclusiv și din oficiu.

Mai mult, avocatul a susținut că, prezenta cauză penală a fost disjunctă din cauza penală nr. XXXXX, iar la materialele cauzei examinate în instanța de fond de către acuzator, chiar și la cererea apărării, nu au fost anexate toate materialele, precum nu a fost oferite toate materialele și a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, a solicitat instanței de fond constatarea faptului că pe cauza penală nr. XXXXX termenul de urmărire penală a expirat la data de 23 iunie 2017, chestiune care reiese din conținutul ordonanței de disjungere a cauzei penale din 23 martie 2017.

O altă ordonanță, prin care să se fixeze un alt termen de urmărire penală nu este în materialele cauzei, iar prin urmare, toate actele întocmite ulterior datei de 23 iunie 2017 urmează a fi lovite de nulitate.

Pe marginea cauzei penale nr. XXXXX, toate actele procesuale care au fost prezentate instanței de fond în calitate de probe și ulterior examinate în instanță, au fost administrate în cadrul altei cauze penale.

Așadar, aceste probe au fost administrate ulterior datei de 23 iunie 2017, adică ulterior expirării termenului de urmărire penală, adică în afara procesului penal, cu încălcarea prevederilor art.22 al Codului de procedură penală și în contradicție cu prevederile art.6 și 7 ale CEDO, urmând a fi declarate nule.

În continuare, avocatul a specificat că, s-a plâns în instanța de fond de faptul că în conținutul actelor de disjungere se regăsesc informații diverse în ce privește momentul emiterii ordonanțelor. Astfel, prin ordonanța de conexare a cauzelor din 22.05.2019 este indicat faptul că la 24 aprilie 2019 a fost disjunctă cauza penală 2019028057 din cauza penală nr. XXXXX.

Apelantul a pretins că, nu este clar cum procurorul care a condus urmărirea penală, a dispus disjungere cauzelor penale la data de 22 mai 2019, pe cauza penală XXXXX, dacă pornirea acestei cauze de către ofițerul de urmărire penală a avut loc doar la 22 mai 2019, ora 16:40, iar procurorul șef al oficiului Rîșcani dispunea repartizarea cauzei doar la data de 23 mai 2020.

În alt context, avocatul a vizat faptul că, înainte de dispunerea finalizării cercetării judecătorești de către instanța de fond, procurorul nu a prezentat nici un corp delict în cadrul cercetării probelor, iar în procesul deliberării, instanța a dispus reluarea cercetării judecătorești, obligând acuzatorul să prezinte corpurile delict, consideră că de fapt instanța de fond a invocat un motiv de reluare a cercetării, care nu corespunde prevederilor art.383 Cod de procedură penală, deoarece potrivit normei citate, reluarea cercetării judecătorești se face dacă în cursul deliberării instanța constată că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei. În opinia apărării necesitatea concretizării circumstanțelor se face asupra acelor circumstanțe care au servit obiectul examinării. Corpurile delict ce nu au fost examinate nu pot servi drept circumstanțe ce trebuie concretizate, deoarece nu poți concretiza ceva ce nu a fost în genere examinat.

Sub același aspect apelantul a relatat că, nefiind de acord cu obiectele examinate a făcut următoarele concretizări: 1) banii ridicați de la inculpat nu demonstrează faptul că aceștia au fost dobândiți pe cale ilegală și mai mult ca atât reprezintă rezultatul efectuării unui act de achiziționare a substanțelor narcotici; 2)

în ce privește comprimatele ridicate în timpul percheziției de la Boțul Victor, a menționat că au fost supuse examinării 87 de unități, însă în actul de învinuire s-a indicat un număr de 86 de unități de comprimate.

În cadrul percheziției au fost ridicate 87 comprimate, care au fost sigilate în plicul nr.1, așa cum a fost indicat în procesul-verbal de percheziție, însă experților li s-au pus la dispoziție deja diferite ambalaje, unde au fost poziționate și diferit număr de comprimate, care deși în sumă constituiau 87, dar care deja erau poziționate nu într-un singur ambalaj - plicul nr. 1, dar în plicul „XXXXX”.

În același timp, a atras atenția instanței de fond asupra faptului că în ședința de judecată au fost supuse examinării plicul nr.1, care era intact. Procurorul i-a solicitat lui Boțul Victor ca să confirme dacă semnătura de pe plicul de culoare cafenie îi aparține, fapt care Boțul Victor l-a și confirmat. Acest plic era intact, chestiune care procurorul a declarat-o.

În accepțiunea avocatului, toate acestea au confirmat că, experților nu li s-a prezentat spre examinare bunurile ridicate de la Boțul Victor în timpul percheziției, deoarece experții au primit spre examinare plicurile cu nr. XXXXX și XXXXX, dar nu plicurile cu nr. 1 și nr. 2, așa cum este indicat în procesul-verbal de percheziție și în ordonanța de dispunere a expertizei chimice.

Pe cale de consecință, instanței de fond deși i s-au prezentat corpurile delict - 87 de comprimate ridicate în timpul percheziției de la Boțul Victor, asupra acestora nu există un raport de expertiză care să evalueze natura acestora, unde să fie indicat faptul că ele reprezintă substanțe narcotice, deoarece experții au examinat bunuri din alte ambalaje decât cele puse la dispoziție prin ordonanța de către organul de urmărire penală.

În ce privește comprimatele corpul delict - 64 comprimate de formă dreptunghiulară de culoare sură cu inscripțiile „Plomo” și „Plata” ridicate la 07.09.2018 în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Tamazlîcaru Igor, care reprezintă MDMA, cu cantitatea totală de 31,072 gr. sigilate în plic cu nr.1, de fapt reprezintă corp delict în cauza penală nr. XXXXX, cauză care a fost examinată la judecătoria Chișinău sediul Buiucani, unde acest corp delict este anexat la f.d.43 al acestui dosar și asupra căruia prin sentința din 31 ianuarie 2020), care de altfel este act judecătoresc care a fost supus examinării și în cadrul cercetării judecătorești pe prezenta cauză, s-a expus asupra acestei probe, de altfel indicând în partea dispozitivă că proba în cauză urmează a fi nimicit odată cu intrarea în vigoare a sentinței.

Pe același segment, avocatul a reliefat că, în lista probelor prezentate instanței de fond, s-a indicat asupra faptului că s-a prezentat „raportul de expertiză XXXXX”, deși acuzarea nu a prezentat decât o fotocopie, despre care nu se știe dacă reprezintă anume fotocopia acestui raport. Originalul raportului de expertiză în privința acelor 64 comprimate de forma dreptunghiulară de culoare sură cu inscripțiile „Plomo” și „Plata” ridicate la 07 septembrie 2018 în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Tamazlîcaru Igor, în ședința de judecată nu a fost examinat, fiind examinată o fotocopie, cu privire la care nu există nici un act procesual care să ateste proveniența actului respectiv, dar și efectuarea copierii acestui act, dar și recunoașterea

valabilității lui chiar în copie. Filele raportului de expertiză În ordonanța de disjungere nu este indicat faptul că aceste acte se anexează la materialele cauzei penale disjungate. De aici, a dedus și faptul că proveniența acestor pretins-documente nu este cunoscută, iar instanța de fond urma să dea o apreciere acestora prin prisma prevederilor pct. 6) al alin.(1) al art.94 al Codului de procedură penală, urmând a le considera inadmisibile, fapt care și l-a solicitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, a fost respins apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, examinând probatoriul administrat, s-a dovedit indubitabil vina inculpatului Boțul Victor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supunerii răspunderii penale.

Sub acest aspect, instanța de apel a statuat că, potrivit art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor contrar opiniei apărării le apreciază ca fiind pertinente concludente și utile, or, în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Cu privire la solicitarea părții apărării privind anularea actelor procedurale și a probelor sau declararea inadmisibilității acestor probe, cu încetarea procesului penal în privința inculpatului Boțul Victor, din motivul că urmărirea penală a fost efectuată de către persoane care nu fac parte din instituțiile indicate în art.253 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a reținut prevederile art.12 alin.(1) și 14 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului; art.2, alin.(3) pct.7) și 9) al Hotărârii nr. 547 din 22.11.2019 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției și art.4 alin.(1) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală.

Drept consecință, prin raportare la cadrul legal s-a atestat că, Inspectoratul General de Poliție constituie autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care asigură, în condițiile legii, implementarea politicilor statului, inclusiv în domeniul efectuării urmăririi penale și a măsurilor speciale de investigații în cadrul procesului penal.

Astfel, alte autorități sau entități competente de a desfășura urmărirea penală sau măsuri speciale de investigații în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, decât cele din subordinea Inspectoratului General de Poliție nu funcționează, prin urmare, afirmarea că Inspectoratul General de Poliție nu este o subdiviziune cu atribuții de a constitui organe de urmărire penală este una nefondată și fără substrat legal, care a fost a fi respinsă.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul apărării referitor la excluderea declarațiilor date de Tamazlîcaru Igor din lista probelor, ca fiind inadmisibile, pe motivul prezenței impedimentelor prevăzute de art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală.

Cu trimitere la prevederile legale menționate ca impedimente și drept urmare a fi excluse declarațiilor date de Tamazlîcaru Igor din lista probelor, instanța de apel cu aplicarea prevederilor art.art.63, 103 alin.(3), 104 alin.(1), Cod de procedură penală a notată că, persoanele avute în vedere de art.90 alin (3) pct. 8) din Codul de procedură penală – persoanele „acuzate de comiterea unei infracțiuni”, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – trebuie să fie informate despre drepturile lor (*Decizia Curții Constituționale Nr. 14/2019 din 29 ianuarie 2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 17g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 90 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală, interdicția audierii în calitate de martor a unei persoane acuzate că ar fi comis o infracțiune, pct. 20).*

În speța dedusă judecării, instanța de apel nu a stabilit incidența restricțiilor procedurale la audierea martorului Tamazlîcaru Igor, din moment ce acesta a fost învinuit, inculpat și condamnat pentru infracțiunea comisă legată de păstrarea substanțelor stupefiante în scop de consum propriu, transmise lui de către Boțul Victor, care, la rândul său este acuzat de comiterea unei infracțiuni legate de punerea în circulație a drogurilor, inclusiv către Tamazlîcaru Igor.

Nu a fost reținut nici versiunea avocatului, precum că urmează a fi apreciate critic acțiunile martorului Tamazlîcaru Igor, deoarece acesta a acționat la rugămintea unei persoane necunoscute pentru a-l chema pe Boțul Victor. Asemenea supoziție instanța de apel a apreciat-o ca fiind un mod de apărare a inculpatului cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală.

Având în vedere unele obiecții făcute de partea apărării în dezbaterile judiciare la capitolul unor pretinse necorespunderi ale ambalajului corpurilor delictive de la locul ridicării acestora cu ambalajul de la locul examinării de către experți, instanța de apel a ținut să insiste pe prezentarea de către acuzatorul de stat a corpurilor delictive, nemijlocit în ședința de judecată pentru a fi examinate în prezența părților.

La examinarea corpurilor delictive în ședința de judecată nu au fost constatate careva necorespunderi în numerotarea plicurilor cu substanțele și obiectele ridicate în cadrul percheziției lui Boțul Victor, fiind vorba de numere adiționale acordate plicurilor examinate de către expertul judiciar: „XXXXX” și „XXXXX”.

În altă ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, sunt lipsite de claritate și argumentele apărării cu privire la invocarea încălcării de către procuror a termenului de punere sub învinuire a lui Boțul Victor, or din materialele cauzei penale rezultă că acesta a fost reținut pe 24 septembrie 2018, dată la care a fost efectuată percheziția la domiciliul acestuia.

La acest capitol inerent, instanța de apel cu aplicarea prevederilor art.63 Cod de procedură penală a specificat că, Boțul Victor a fost recunoscut în calitate de bănuit prin procesul-verbal de reținere și prin ordonanța organului de urmărire penală, ambele datate cu 24 septembrie 2018, lucru care nu constituie o încălcare de natură să ducă la nulitatea acțiunii respective.

Ulterior, punerea sub învinuire a lui Boțul Victor s-a materializat prin emiterea de către procuror a ordonanței din 26 septembrie 2018, prin înaintarea acesteia pe

27 septembrie 2018, în strictă corespundere cu prevederile art.63 alin.(2) pct.1) și art.282 alin.(1) Cod de procedură penală și prin respectarea termenelor procesuale imperative.

De către apărarea nu a fost argumentat elocvent ce acțiuni procesuale nemijlocite au fost efectuate în raport cu Boțul Victor, până a-i fi atribuită careva calitate procesuală, până la reținerea sa, nu a indicat data, locul efectuării acestor pretinse acțiuni, precum și impactul care l-ar fi avut asemenea acțiuni asupra situației personale a inculpatului, fapt care a determinat instanța de apel să aprecieze și aceste alegații drept declarative și lipsite de temei de drept.

Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului și cheltuielile de judecată înaintate în cadrul procesului penal, instanța de apel cu aplicarea normelor materiale, procesual penale și procesual civile, relevante speței deduse judecării a conchis că pedeapsa sub formă de închisoare este una echitabilă care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale și cheltuielile de judecată la fel urmează a fi încasate de la inculpat.

5. Inculpatul în temeiul art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recursuri decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie încetat procesul penal.

În motivarea cerințelor sale invocă că, instanța de apel nu s-a pronunțat în ce privește invocarea faptului că la efectuarea expertizei din 24 octombrie 2018, i-a fost încălcat dreptul inculpatului de a cunoaște despre numirea expertizei, de a suplini lista întrebărilor, de a recuza expertul, așa cum și alte drepturi procesuale, care asigură apărarea sa în proces. Ca urmare nu s-a pronunțat în ce privește solicitarea apelantului ca să se pronunțe în ce privește temeiul art.art.251 și 94 Cod de procedură penală, declararea nulității probei cu expertiza.

Inculpatul consideră că, instanța de apel s-a expus foarte evaziv în ce privește lipsa actelor doveditoare a prelungirii termenului de urmărire penală pe cauza penală din care s-a făcut disjungerea. Astfel, instanța de apel nu a motivat din ce motiv, în lipsa actelor doveditoare a prelungirii termenului de urmărire penală pe cauza penală din care s-a făcut disjungerea, instanța urmează a "prezuma" faptul că acțiunile de urmărire penală, dar și cele speciale de investigație pe cauza din care s-a disjunctat cauza penală examinată, erau făcute în baza unor ordonanțe de prelungire a termenului de urmărire penală existente și mai ales în termen. Or, o atare "prezumție" nu este reglementată prin lege.

Totodată, recurentul enunță și faptul că, în instanța de apel a fost invocate încălcările regulile prevăzute de art.24 al Codului de procedură penală, ori înainte de dispunerea finalizării cercetării judecătorești, procurorul nu a prezentat nici un corp delict în cadrul cercetării probelor, iar în procesul deliberării, instanța a dispus reluarea cercetării judecătorești, obligând procurorul să prezinte corpurile delictive. Apărarea în apel a indus faptul că instanța de fond a invocat un motiv de reluare a cercetării, care nu corespunde prevederilor art.383 Cod de procedură penală, deoarece potrivit normei citate, reluarea cercetării judecătorești se face dacă în cursul deliberării instanța constată că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei. În opinia inculpatului necesitatea concretizării

circumstanțelor se face asupra acelor circumstanțe care au servit obiectul examinării. Or, corpurile delictive ce nu au fost examinate nu pot servi drept circumstanțe ce trebuie concretizate, deoarece nu poți concretiza ceva ce nu a fost în genere examinat.

În continuare, inculpatul a făcut referire la modul de aprecierea probelor de către instanța de apel și anume examinarea corpurilor delictive și audierea martorului Tamazlîcaru Igor, care în opinia acestuia nu a fost efectuat defectuos.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, menționând că acesta urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată nu este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit evidențiază că recurentul invocă drept temei de casare prevederile art.427 Cod de procedură penală, fără a indica concret un temei din cele 16 prevăzute pentru declararea recursului, însă din textul acestuia se deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art.427 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticile inculpatului se axează pe ideea că, instanțele de fond nu au dispus nulitatea probelor și a actelor procesuale și eronat a dispus condamnarea lui în baza art.217¹ alin.(4) Cod penal Cod penal.

Însă, verificând alegațiile acestuia și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar temeiurile invocate nu au fost încălcate în speța dedusă judecării.

Referitor la argumentul inculpatului precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat în ce privește invocarea faptului că la efectuarea expertizei din 24 octombrie 2018, i-a fost încălcat dreptul acestuia de a cunoaște despre numirea expertizei, de a suplini lista întrebărilor, de a recuza expertul, așa cum și alte drepturi procesuale, care asigură apărarea sa în proces. Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că aceste afirmații nu sunt plauzibile ce ar constitui o încălcare de natură să ducă la nulitatea acțiunii respective.

În acest sens, este de subliniat că, neinformarea sau informarea întârziată a părții apărării despre dispunerea expertizei judiciare, nu poate fi apreciată drept o inacțiune de natură să aibă o incidență defavorabilă inculpatului care ar atrage nulitatea sau inadmisibilitatea probei – raportului de expertiză judiciară, deoarece

legislația procesuală garantează inculpatului prin mai multe instrumente posibilitatea contestării acestui procedeu probatoriu, inclusiv prin solicitarea unei expertize repetate, a unei contraexpertize sau dispunerea unei expertize în comisie, pârghii care nu au fost revendicate de către acesta nici în cadrul urmăririi penale, nici în procesul judecării cauzei.

Nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că, instanța de apel s-a expus foarte evaziv în ce privește lipsa actelor doveditoare a prelungirii termenului de urmărire penală pe cauza penală din care s-a făcut disjungerea.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de apel a dat o apreciere obiectivă constatând că, lipsa ordonanțelor de prelungire a termenului urmăririi penale din cauza penală nr. XXXXX nu poate fi considerată una întemeiată. Deoarece, legea procesuală nu impune obligația disjungerii de către organul de urmărire penală din cauza penală de bază și a actelor procedurale intermediare, pe motiv că asemenea instrumente ar fi lipsite de raționament și utilitate. Pentru instanță, în cazul de față sunt relevante documentele de procedură utilizate în privința inculpatului prin raportarea acestora la garanțiile procesuale care îi asigură ultimului dreptul la un proces echitabil și la apărare eficientă.

Colegiul penal lărgit va respinge și argumentul recurentului precum că, în procesul deliberării, prima instanță a dispus reluarea cercetării judecătorești, obligând procurorul să prezinte corpurile delictive. Apărarea în apel a indus faptul că instanța de fond a invocat un motiv de reluare a cercetării, care nu corespunde prevederilor art.383 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că, obiecțiile făcute de partea apărării în dezbaterile judiciare la capitoul unor pretinse necorespunderi ale ambalajului corpurilor delictive de la locul ridicării acestora cu ambalajul de la locul examinării de către experți au dus ca, prima instanță să insiste pe prezentarea de către procuror a corpurilor delictive, nemijlocit în ședința de judecată pentru a fi examinate în prezența părților.

Anume pentru aceste motive și pentru a exclude orice dubiu în procesul judecării cauzei, care ar putea fi tratat în cazul dat în defavoarea inculpatului Boțul Victor, a fost dispusă reluarea cercetării judecătorești, prin încheierea din 04.12.2020 (*f. d. 215 și verso vol. I*), în ordinea prevederilor art.383 Cod de procedură penală, fiind organizată în ședință de judecată cercetarea fizică a corpurilor delictive prezentate de procuror din camera de păstrare a organului de urmărire penală.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, după reluarea cercetării judecătorești parte apărării nu a invocat careva obiecții referitor la încălcarea prevederilor art. art.383 Cod de procedură penală, dar a solicitat examinarea sentinței de condamnare în privința lui Tamazlîcaru Igor. Prin urmare, pretențiile menționate sunt declarative și iluzorii.

În altă ordine de idei, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la încălcarea prevederilor art.63 și art.90 alin.(3) pct.8) Cod de procedură penală, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra alegațiilor

inculpatului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de inculpat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Boțul Victor XXXXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 20 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

Craiu Nicolae

